

mi ustalonymi przez jednostkę nadrzędną pogorszenie wyników działalności gospodarczej w stosunku do wyników osiągniętych w roku 1957;

- 4) wyłączyć spod działania ustawy określone kategorie przedsiębiorstw.

Art. 6. 1. Przy obliczaniu funduszu zakładowego dokonuje się odpowiednich korekt o sumy wynikające z wprowadzonych w stosunku do roku 1957 zmian w zakresie cen sprzedawanych wyrobów i taryf świadczonych usług, urzędowych zmian cen zużywanych środków produkcji i taryf usług, jak również zmian w zakresie wysokości marż, stawek płac, składek na ubezpieczenia państwowe i społeczne, stawek podatkowych, stopy procentowej oraz zasad norm amortyzacji — chyba że Rada Ministrów postanowi inaczej.

2. Ponadto dokonuje się odpowiednich korekt w przypadku, jeżeli osiągnięte przez przedsiębiorstwo wyniki są rezultatem naruszania wiążących przedsiębiorstwo zadań asortymentowych ustalonych przez jednostkę nadrzędną lub w umowie z odbiorcą, pogarszania jakości produkcji w stosunku do obowiązujących norm, standardów lub receptur, niewykonywania remontów budynków, maszyn i urządzeń, nieuzasadnionego obniżania nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy, nieamortyzowania środków trwałych — względnie rezultatem innej działalności, której celem jest osiąganie funduszu zakładowego drogą działania podejmowanego ze szkodą dla interesu społecznego.

Art. 7. 1. Środki funduszu zakładowego przeznaczają się w wysokości 1/4 każdorazowego odpisu na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników.

2. Pozostałą część środków funduszu zakładowego przeznaczają się:

- 1) na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników, przy czym kwoty przeznaczone na nagrody i świadczenia powinny być dzielone według wkładu pracy;
- 2) na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników oraz inne inwestycje socjalne służące potrzebom załogi.

3. Jeżeli suma środków pieniężnych przeznaczona zgodnie z ust. 1 na budownictwo mieszkaniowe nie przekroczy kwoty 50.000 zł za rok 1958 — przedsiębiorstwo może środki te przeznaczyć na cele, o których mowa w ust. 2 pkt 1.

4. Łączna kwota wypłat na cele, o których mowa w ust. 2 pkt 1, nie może przekraczać 8,5% osobowego funduszu płac wykonanego przez przedsiębiorstwo w roku 1958.

5. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady wykorzystania środków funduszu zakładowego w części przeznaczonej na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników.

Art. 8. Podział funduszu zakładowego na cele określone w art. 7 należy do uprawnień przedsiębiorstwa.

Art. 9. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisów na fundusz zakładowy co kwartał, przyjmując za podstawę obliczenia tych odpisów wyniki działalności gospodarczej wykazane w okresowych sprawozdaniach finansowych od początku roku do końca danego kwartału, a za podstawę odpisu rocznego — wynik działalności gospodarczej wykazany w rocznym sprawozdaniu finansowym, zatwierdzonym w przepisanej trybie. Przy ustalaniu wysokości odpisów za kwartały II i III oraz odpisu rocznego należy potrącić dokonane poprzednio odpisy.

2. Wysokość odpisów, zarówno kwartalnych, jak i rocznych, podlega zatwierdzeniu przez jednostkę nadrzędną. Składając wniosek o zatwierdzenie odpisu przedsiębiorstwo powinno dokonać przelewu pełnej sumy objętej wnioskiem na specjalny rachunek bankowy podlegający oprocentowaniu.

Art. 10. 1. Wypłata środków z funduszu zakładowego może nastąpić jedynie po zatwierdzeniu odpisu rocznego przez jednostkę nadrzędną. Przedsiębiorstwo może jednak dokonywać po upływie I półrocza i 3 kwartału wypłat zaliczkowych w wysokości nie przekraczającej 25% sumy odpisu na fundusz zakładowy za dany okres. Przy wypłatach zaliczkowych na cele, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1, wolno wydatkować kwotę nie przekraczającą 2% osobowego funduszu płac wykonanego w danym okresie.

2. Jeżeli dokonane w ciągu roku wypłaty zaliczkowe przekraczają sumę funduszu zakładowego za dany rok, wówczas różnicę pomiędzy kwotami wydatkowanymi a sumą funduszu zakładowego przypadającą za dany rok zalicza się jako wydatek obciążający fundusz zakładowy roku następnego. Przed całkowitym wyrównaniem tej różnicy nie mogą być wydatkowane żadne kwoty z funduszu zakładowego.

Art. 11. 1. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do zakładów (oddziałów) działających na wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, dla których wprowadzono obowiązek sporządzania samodzielnych bilansów.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady korzystania z funduszu zakładowego przez pracowników zarządów przedsiębiorstw obejmujących zakłady (oddziały), o których mowa w ust. 1.

Art. 12. W razie stwierdzenia, że przedsiębiorstwo dokonuje nielegalnych lub nieprawidłowych odpisów na fundusz zakładowy, jednostka nadrzędna obowiązana jest niezależnie od pociągnięcia do odpowiedzialności służbowej i dyscyplinarnej pozbawić dyrektora przedsiębiorstwa i głównego księgowego prawa do udziału w funduszu zakładowym.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Przewodniczący Rady Państwa: **A. Zawadzki**
Sekretarz Rady Państwa: **J. Horodecki**

75

U S T A W A

z dnia 28 marca 1958 r.

o zmianie przepisów postępowania w sprawach cywilnych.

Art. 1. W kodeksie postępowania cywilnego wprowadzają się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 pkt 1 dodaje się na końcu wyrazy: „i o rozwód”;
- 2) w art. 11 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) przeciwko Skarbowi Państwa o naprawienie szkody wyrządzonej przez funkcjonariuszów organów władzy

i administracji państwowej przy wykonywaniu powierzonych im czynności;”;

- 3) w art. 11 dotychczasowe pkt 2 i 3 otrzymują numerację 3 i 4, przy czym w pkt 4 wyrazy: „piętnaście tysięcy złotych” zastępuje się wyrazami: „trzydzieści tysięcy złotych”;

- 4) w art. 335 § 2 dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu: „Sentencję wyroku w tym przypadku ogłasza przewodniczący bez udziału ławników.”;
- 5) dotychczasowa treść art. 338 otrzymuje numerację § 1 tego artykułu, po którym dodaje się § 2 w brzmieniu: „§ 2. Wyroki z uzasadnieniem w sprawach rozpoznawanych z udziałem ławników podpisuje tylko przewodniczący. W razie złożenia zdania odrębnego wyrok z uzasadnieniem podpisuje przewodniczący wraz z ławnikami.”;
- 6) w art. 384 po wyrazach: „do ponownego rozpoznania” dodaje się wyrazy: „w innym składzie”;
- 7) w art. 396 dodaje się nowy § 2 w brzmieniu: „§ 2. Rewizję nadzwyczajną od tego samego orzeczenia w interesie tej samej strony lub w interesie Państwa Ludowego można złożyć tylko raz.”; dotychczasowy przepis § 2 art. 396 otrzymuje numerację § 3;
- 8) po art. 396 dodaje się nowy art. 396¹ w brzmieniu:
„Art. 396¹. § 1. Strona może wnieść podanie o złożenie rewizji nadzwyczajnej do Ministra Sprawiedliwości lub Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.
§ 2. Podanie można wnieść tylko raz i tylko do jednego z organów wymienionych w § 1. Jeżeli w tej samej sprawie wniesiono kilka podań, należy je przekazać do załatwienia temu z powyższych organów, do którego wpłynęło pierwsze z nich, a jeżeli wpłynęły one do obu organów jednocześnie — temu z organów, który pierwszy podjął czynności.
§ 3. Ponowne podanie o rewizję nadzwyczajną wniesione przez stronę, której podanie o złożenie rewizji nadzwyczajnej zostało przez którykolwiek z organów wymienionych w § 1 załatwione odmownie, pozostawia się bez rozpoznania.”;
- 9) art. 517 § 1 otrzymuje brzmienie:
„Art. 517. § 1. Komornik w razie potrzeby może żądać od stron złożenia w wyznaczonym terminie wyjaśnień ustnych lub na piśmie oraz zasięgać niezbędnych do wykonania egzekucji informacji od urzędów, organizacji państwowych i społecznych oraz osób fizycznych i prawnych nie uczestniczących w sprawie. Właściwe terenowe organy administracji państwowej w razie nieposiadania danych do udzielania żądanych informacji przeprowadzają w sprawach o egzekucję środków alimentacyjnych odpowiednie dochodzenia w celu ustalenia majątku i dochodów dłużnika. W sprawach o egzekucję środków alimentacyjnych organy Milicji Obywatelskiej obowiązane są udzielać informacji o miejscu zamieszkania dłużników.”;
- 10) art. 518 otrzymuje brzmienie:
„Art. 518. Komornik zawiadomi o każdej dokonanej czynności egzekucyjnej stronę, która nie była obecna przy jej dokonaniu.”;
- 11) w art. 636 po § 1 wprowadza się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. W sprawach o roszczenia alimentacyjne wierzycielowi służy prawo żądania przeprowadzenia egzekucji również przez komornika właściwego według miejsca zamieszkania wierzyciela.”; dotychczasowy § 2 otrzymuje numerację § 3;
- 12) w art. 643 wyrazy: „na wniosek wierzyciela” zastępują się wyrazami: „na skutek zawiadomienia wierzyciela lub komornika”;
- 13) w art. 811 § 1 wprowadza się następujące zmiany:
a) po pkt 1 wprowadza się nowy pkt 2 w brzmieniu:
„2) bieżące i zaległe za czas nie dłuższy niż trzy miesiące przed dokonaniem podziału funduszy: należno-

ci za pracę, należności alimentacyjne oraz renty z tytułu odszkodowań za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci;”;

dotychczasowe pkt 2—8 otrzymują odpowiednią kolejną numerację pkt 3—9;

- b) dotychczasowemu pkt 4, który otrzymuje numerację pkt 5, nadaje się brzmienie:
„5) nie objęte pkt 2 należności za pracę przypadające za rok ostatni;”;
- 14) w art. 816 § 1 pkt 2 zdanie 1 dodaje się na końcu wyrazy:
„oraz należności alimentacyjne i renty z tytułu odszkodowań za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci powstałe przed dniem licytacji nieruchomości, przypadające za okres nie przekraczający sześciu miesięcy”, a w zdaniu 2 dwukrotnie użyty wyraz „trzystu” zastępuje się wyrazem „sześciuset”;
- 15) w art. 875 dotychczasowa treść otrzymuje numerację § 1, po którym dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. W sprawach o alimenty zabezpieczenie powództwa może nastąpić również z urzędu.”.

Art. 2. W art. XLV przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Prezes sądu powiatowego może zarządzić rozpoznanie każdej sprawy należącej do właściwości tego sądu przez jednego sędziego. Nie dotyczy to jednak spraw ze stosunków rodzinnych i ze stosunku pracy.”.

Art. 3. Art. 111 przepisów o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 58, poz. 528 i z 1953 r. Nr 14, poz. 56) otrzymuje brzmienie:

„Art. 111. 1. Od podania strony o złożenie rewizji nadzwyczajnej (art. 396¹ kodeksu postępowania cywilnego) pobiera się opłatę kancelaryjną w kwocie 100 zł. W razie nieuiszczenia tej opłaty przez stronę w ciągu siedmiu dni od wezwania podanie pozostawia się bez rozpoznania.

2. Od rewizji nadzwyczajnej złożonej w interesie strony i na skutek jej podania pobiera się wpis w takiej wysokości jak od rewizji. Wpis ten podlega ściągnięciu z urzędu od strony niezależnie od wyniku rewizji nadzwyczajnej.

3. Od uiszczenia opłaty kancelaryjnej i wpisu od rewizji nadzwyczajnej są zwolnione strony, które korzystały ze zwolnienia od kosztów lub opłat sądowych w postępowaniu sądowym, w którym zapadło zaskarżone orzeczenie.”.

Art. 4. Art. 396¹ § 2 i 3 nie stosuje się do podań o złożenie rewizji nadzwyczajnej wniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. § 1. Sprawy o rozwód będzie rozpoznawał sąd powiatowy, który ma stałą siedzibę w siedzibie sądu wojewódzkiego lub jego ośrodka zamiejscowego. Zakres właściwości miejscowej tego sądu powiatowego obejmuje odpowiednio okręg sądu wojewódzkiego lub jego ośrodka zamiejscowego. Jeżeli w siedzibie sądu wojewódzkiego ma stałą siedzibę więcej sądów powiatowych, Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia, które z tych sądów będą właściwe do rozpoznawania spraw o rozwód.

§ 2. Minister Sprawiedliwości może w drodze rozporządzenia w przypadkach szczególnie uzasadnionych powierzyć rozpoznawanie spraw o rozwód także innym sądom powiatowym mającym siedzibę w miejscowościach, w których w dniu 20 lipca 1950 r. istniały sądy okręgowe. Minister Sprawiedliwości jednocześnie określi zakres właściwości miejscowej tych sądów, odpowiednio zmieniając zakres właściwości miejscowej sądów powiatowych wskazanych w paragrafie poprzedzającym.

Art. 6. § 1. Sprawy, które przechodzą na podstawie niniejszej ustawy do właściwości rzeczowej sądów powiatowych,

zostały wszczęte przed dniem wejścia w życie tej ustawy, podlegają rozpoznaniu aż do ich prawomocnego zakończenia według przepisów dotychczasowych.

§ 2. Jednakże sprawa, w której wyrok sądu wojewódzkiego zostanie w całości uchylony przez Sąd Najwyższy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, podlega dalszemu rozpoznaniu przez właściwy miejscowo sąd powiatowy.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie w siedem dni od dnia ogłoszenia. Jednakże ustawa ta w części dotyczącej przekazania sądom powiatowym spraw o rozwód wchodzi w życie z upływem trzech miesięcy.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

76

U S T A W A

z dnia 28 marca 1958 r.

o zmianie przepisów postępowania karnego.

Art. 1. W kodeksie postępowania karnego wprowadza się następujące zmiany:

- 1a) w art. 4 dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. W razie zawieszenia postępowania z powodu choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby oskarżonego sąd, do którego właściwości sprawa należy, może na posiedzeniu niejawnym na wniosek prokuratora, po wysłuchaniu oskarżonego lub jego obrońcy, zarządzić postanowieniem umieszczenie oskarżonego na czas trwania choroby w zamkniętym zakładzie dla psychicznie chorych lub w innym zakładzie leczniczym. Do czasu wydania postanowienia zastosowane środki zapobiegające uchylaniu się od sądu pozostają w mocy.”;
- 1) art. 16 otrzymuje brzmienie:
„Art. 16. § 1. Sąd powiatowy orzeka na rozprawie głównej w składzie jednego sędziego i dwóch ławników, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.
§ 2. Przepisy dotyczące sędziów w zakresie orzekania na rozprawie głównej stosuje się również do ławników, jednakże ławnik nie może przewodniczyć.
§ 3. Na posiedzeniu niejawnym sąd powiatowy orzeka w składzie jednego sędziego.”;
- 2) w art. 17 § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) o przestępstwa określone w rozdziałach XVIII i XXXIII kodeksu karnego, jeżeli popełnione zostały umyślnie, z wyjątkiem art. 215 § 1 (chyba że z przestępstwa tego wynika śmierć człowieka), oraz o przestępstwa określone w rozdziale XIX, tudzież w art. 225—228, 230, 248 § 2 i 290 kodeksu karnego, a nadto w art. 240 tegoż kodeksu, jeżeli w wyniku bójki lub pobicia nastąpiła śmierć człowieka”;
- 3) w art. 17 § 1 po punkcie 4 dodaje się nowe punkty 4a) i 4b) w brzmieniu:
„4a) o przestępstwa określone w dekrete z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego;
4b) o przestępstwa określone w art. 2 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o wzmożeniu ochrony własności społecznej”;
- 4) w art. 17 § 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) o przestępstwa na szkodę Państwa lub jednostki gospodarki społecznej, jeżeli interesy gospodarcze Państwa lub danej jednostki zostały narażone na znaczną szkodę, w szczególności jeżeli szkoda przekracza 50.000 zł”;
- 5) w art. 18 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Sąd wojewódzki orzeka na rozprawie głównej w składzie jednego sędziego i dwóch ławników, chyba

- że przepis szczególny stanowi inaczej. Art. 16 § 2 stosuje się odpowiednio.”;
- 6) w art. 18 dodaje się nowy § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Na posiedzeniu niejawnym sąd wojewódzki orzeka w składzie trzech sędziów.”;
- 7) po art. 39 dodaje się nowy art. 39¹ w brzmieniu:
„Art. 39¹. Przepisy o wyłączeniu sędziego stosuje się odpowiednio do ławnika.”;
- 8) w art. 51 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może na czas określony powierzyć referendarzowi śledczemu lub asesorowi prokuratury dokonywanie następujących czynności procesowych:
a) sporządzanie i wnoszenie aktów oskarżenia do sądów powiatowych;
b) udział w rozprawach i posiedzeniach niejawnych tych sądów;
c) składanie wniosków o sporządzenie na piśmie uzasadnień wyroków sądów powiatowych;
d) sporządzanie i wnoszenie rewizji od wyroków sądów powiatowych oraz składanie zażaleń na postanowienia tych sądów.”;
- 9) po art. 54 dodaje się nowy art. 54¹ w brzmieniu:
„Art. 54¹. Przepis art. 44 stosuje się odpowiednio do postanowień prokuratora.”;
- 10) art. 80 otrzymuje brzmienie:
„Art. 80. § 1. Jeżeli oskarżony nie ma obrońcy z wyboru, prezes sądu wyznacza mu obrońcę z urzędu:
a) w wypadkach wskazanych w art. 79;
b) na prośbę oskarżonego, który nie jest w stanie bez uszczerbku utrzymania, koniecznego dla siebie i rodziny, ponieść kosztów obrony.
§ 2. Jeżeli w toku śledztwa lub dochodzenia oskarżony nie ma obrońcy z wyboru, a zachodzą okoliczności określone w art. 79 § 1, organ prowadzący śledztwo lub dochodzenie zawiadamia o tym prezesa właściwego sądu, w celu wyznaczenia oskarżonemu obrońcy z urzędu. Obrońcę z urzędu można wyznaczyć również na prośbę oskarżonego, który nie jest w stanie bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny ponieść kosztów obrony.”;
- 11) w art. 83 § 1 dodaje się nowe zdanie w brzmieniu: „W razie trudności można również wyznaczyć adwokata z miejscowości sąsiedniej.”;
- 12) w art. 83 skreśla się § 2;
- 13) art. 84 otrzymuje brzmienie:
„Art. 84. Z oskarżonym aresztowanym obrońca do czasu zaznajomienia oskarżonego ze wszystkimi materiałami śledztwa lub dochodzenia (art. 244 § 1) może porozumiewać się tylko za zgodą prokuratora, przy czym może być